Sesija 51: Prženi krakovi na ledu

Otok iza, Mura ispred, Vivec ispod nas. Svojevremeno provela sam dobar dio desetljeća kao navigatorica, ali ovaka svojstvena pozicija mi je nova. Za kontekst, Dordol nakon što je napokon došao sebi, objasnio nam je kako je Vivec ostatak onog gradića u kojeg smo se zabili neki dan. Onda je počeo laprdat nešto o nekakvim letećim gradovima i odvajanjima jezgri, ne znam fokusirala sam se na jednu stršeću prsnu dlaku koja je veselo poskakivala, urenebes. Ono što jesam zapisala si je da je Uguntruh župa one plutajuće žabokrečine. Oni će meni strijelama grebat brod, kad popravimo novi brod vraćamo se natrag popričat, al prvo rafal topovima za pozdrav. Piramide su ionako davno izašle iz mode.

Eh da, novi brod trebala i nešto o tome zapisat. Al prvo moram pohvaliti Otok da je za tako mali gradić ispao odlična shopping destinacija. Nabavili sve što nam je trebalo, ali čini se i za svako još ponešto. Dordol se još više izvježbao u izradi otrova(napomena za kupnju: kupiti puno protuotrova) te se bavio rezbarenjem lutkica. Maza mamina presladak je bio dok se igrao na palubi, podsjetio me na neke klince doma. Pakijan razočaran neuspjelom prodajom baliste odlučio ju je upogoniti i bome uspio je. Dordol skoro ostao bez ščapa, al sve su to žrtve za veće dobro. Baka je čitala nešto uglavnom, nisam vidjela što, ali vjerovatno opet kuharice jer je uskoro spekla slavljeniku odličnu tortu. Nije baš pasala uz rum, ali svejedno su svi jeli, ipak je od bakice. Kapo se primio ćorava posla pokušaja utjerivanja discipline kroz vojne vježbe. Prošlo je sramotno po očekivanom. Ja sam se primila šivanja i bez krvi sašila skoro potpuno funkcionalni držač pištolja. Mislim da su oni trenutno full popularni među bogatijim piratima, ako već glumim trgovkinju bar mogu izgledati opako. Sad kad razmislim možda sam trebala proliti malo krvi kao žrtvu da mi se ne raspadne u krivom trenu. U pomogućnosti tuđe, ispada da mi je zatrebala svaka kap svoje krvi nedugo nakon toga.

Uglavnom novi brod da. U daljini ugledali smo nešto neprirodno i sjajno te poučeni dosadašnjim iskustvima odlučili smo otići u to. Mislim živi smo, nešto radimo kako spada. Ispada da je “to” santa leda na kojoj se nalazi bijeli, fancy brodić. Osim par trupala okolo, činio se kao dar s neba. Ovaj put u čamcu, a ne ravno brodom, odplovili smo na santu te je Pakijan otkrio da je magična, kao i brod. Zato smo odlučili poslati komandira Miceka te ono Pakijanevo leteće prase da hrabro istraže umjesto nas. Našli su neku škrinju i tu je priči i oprezu kraj. Jedan po jedan ukrcavali smo se na brod i smišljali kako ga odvući sa sante. Dobila sam dobru ideju izprazniti brod da bude lakši, ali me omela ambulanta u podpalublju. Tamo sam našla čovjekoliko biće kako još krvai, ali prije nego sam stigla pobjeći pogidala me neka gadna čarolija.

Poslje toga se više ne sjećam, ali posada mi je rekla da sam radila grozote. To biće je bio zapravo Lignjunman, u narodu znan i kao Kalamarko. On je kontrolirao mene i još neka dva svoja leša i napao našu posadu. Tada mi je naredio da pogodim baku što je izgledalo bolno, srećom da sam pucala samo jednom.

Pakijan mi je rekao da sam radila još svašta, naprimjer lupala glavom u palubu. Stvarno je bolestan taj lignjun. Ipak, na kraju sam se uspjela izboriti od njegove kontrole samo da vidim kako pere pod sa našom posadom. Tj. dijelom naše posada. Većina je bila na brodu, a neki i koji jesu, poput Dordola i Talie, čini li su se potpuno ravnodušni činjenici da ovo nije naš svakodnevni protivnik. Dobro sad kad malo razmislim i Pakijan je uglavnom bio frustiran, ali neozlješđen, a ni kapo očito nije bio zabrinut pošto je prvom prilikom skočio provjerit stanje škrinje.

Nakon iscrpne borbe tijekom koje je gad onesvijestio bakicu, a skoro i mene više puta, postalo je očito da gad mora umrijeti. I umrijeo bome je. Izraz koji bi iskoristila za njegovo truplo je “raskeljeno”.

Pogotovo jer su se baka i Dordol uživili. Leševe ubio je lignjun sam, crpeći njihovu životnu energiju svojim “poljubcem”. Prilično sam sigurna da sam jednom plovila s piratom koji je imao bivšu koja je to ista mogla, ili bar on to tako kaže.

Pokupili smo pljen, skalpirala sam gada i uzela mu bolesno čvrstu lubanju kao trofej te odvukli smo brod. Dordol nas je u novom valu inspiracije naučio da je to davno potopljen trgovački brod “Khun Halat”, divni dodatak našoj floti i to baš u trenu kad započinjemo trgovački biznis. Uglavnom nikakve rodbine nema obzoru, a već prolazimo Vivec. Zalihe su uredu, flota je plovna, a mi smo još bogatiji. Sada je samo pitanje, što učiniti sa svim tim bogatstvom? Vrlo opasno pitanje za imati s obzirom gdje idemo.

P.S. Ovaj brodski dnevnik trenutno sadrži jednako spominjanja Pakijana i Pakiana :P (sa jezikom sada)

Jelena, ali ne Otok

<---Prijašna sesija——Sljedeća sesija--->

From:
http://rumwiki.duckdns.org/ - **wiki**

Permanent link:
http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:5e:sesije:sesija_51

Last update: **2026/09/13 10:05**